

O DEL ALO AMENDE

Akana hem mo papus, hem mi baba kana sine zhivde... Me dadeski day hem mo dadesko dat. Avla o Vasili. Beshna. Hana, piena. Papinen pekna, kava-kova. E phure manusha hana, piena peske. Avna lenge... Avla ekh phuro manush. Thay chukinela me babake ko udar. Mi baba phutrela leske o udar. Nakhela andre.

– O, kakvo ima be, papu? Ela te thoav tuke te has! Nali avdies si Vasili, te gostinav tut, te kerav tut!

Ovda phenla:

– Eh! Me na sinyom bokhalo! Vse edno, chi halyom! Blagodarno sinyom tuke! Berekyat versin! – nali phena romanes kodoya. – Berekyat versin! Halyam!

Izpuchlyas len:

– E, sar karinena tumaro zhivotos? E, sar? – phenna – Isi li tumen love? Isi li tumen? Nanay li tumen? Frolya isi li tumen? Habe, kola...?

Oda phenna:

– O, isi amen sichko! – phenla – Isi amen li love, isi amen li frolya! Isi amen kibor dinyas o Del. Na achhilyam!

Vov phendyas:

– E, shtom si kidya, – phenla – ayde! Me ka iklyav te jav mange!

A me babke kasmety alo kodoa... ko... andre. Iklyola thay iklipnasa lela peske.

– Shtom isi tumen...!

Na muklyas lake, me babake.

Zhala akana Muteste. Ko Mutes. Edno vreme e phure murshenge phenas Mute. Zhala ki phure. Chukinela li lake ko udar. Phutrela leskei romni:

– O, papu! Ela, ela, ela andre! Papu, te thoav tuke te has?

– Ay, mi chhay! Na kamam, na sinyom bokhalo!

Oy beshla. Pet minuti beshla, po-but na beshla.

Phela lake:

– Sar karinena? Sar soona? Isi li tumen? Nanay li tumen?

Ody phendyas:

– E, papu! Nanay amen! Nanay! Avdies te isi maro, tasya nanay amen!

Phirni, dosetisayli. Dikhlyas o ibriki ko saloni.